

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ СТВОРЕННЯ ДИТЯЧИХ САДКІВ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми. Дитячий садок – це самотня й невтомна країна малечі. Це світ у якому дитина живе в найважливіший період свого розвитку, і від цього залежить її майбутнє і майбутнє родини і в цілому країни.

Економічна криза, політична нестабільність негативно впливають на демографічну ситуацію. У такі складні часи люди відкладають народження дітей, і як наслідок, відбувається зниження народжуваності. Різкий спад народжуваності спостерігався в Україні наприкінці 80-х – на початку 90-х років і тривав до 2000-х років. У дитячих садках групи були недоукомплектовані, приміщення здавали в оренду, чимало з них встигли приватизувати.

Держава повинна допомагати матерям не тільки лише на етапі народження дитини, а й протягом настановних етапів життя дитини – надходження в дитячий сад, школу і т. д. На сьогоднішній день у нашій країні гостро стоїть проблема дефіциту дитячих садків, яка потребує вирішення.

В дослідженні наведено фактори, які привели до створення даної проблеми:

- Закриття дошкільних установ і низька народжуваність;
- Дефіцит державних коштів на фінансування дитячих садків і зниження платоспроможності населення за послуги дитячого саду у зв'язку зі зростаючим безробіттям;
- Збільшення коштів на підтримку материнства і дитинства;
- Переповненість груп у садках і незадовільне харчування;
- Нестабільне опалення і зростання захворюваності дітей;
- Нестача кваліфікованих кадрів серед персоналу.

Шляхи розв'язання проблеми. Можливі шляхи вирішення проблеми дошкільних закладів:

- Повернення в муніципальну власність приміщення дитячих садків, використовуваних зараз в інших цілях;

– Будівництво нових садів і підвищення заробітних плат працівникам дитячого саду;

– Переоснащення та капітальний ремонт садків, які були зачинені. У таких садках варто звернути увагу на нові технології будівництва та оснащення приміщень [1].

Мала наповненість дитячих садів привела до їхнього закриття по всій країні. Дитячі садочки почали переобладнувати в методичні кабінети, офіси і перукарні. Скорочення дитячих садів було природно з точки зору реальної політики, але не враховувало довготривалі державні інтереси.

Зміна в демографічній ситуації призвела до потреби в більшій кількості дитячих садків в країні - на даний момент на 100 місць у дитячому садочку є 129 бажаних. Але в поточному стані економіки країни, будівництво нових дитячих закладів і реорганізація старих - це надто великі витрати.

Проблема нестачі місць в дитячих садках далеко не єдина. Назріло і кадрове питання. Вихователі і нянечки в дитячих садах часто навіть не мають спеціальної освіти. Тому необхідно ввести обов'язкові навчальні курси для нянь, які підвищували б їх кваліфікаційний рівень.

Необхідно шукати й нові шляхи вирішення, які можливо впровадити в план міста негайно. Альтернативний варіант – відкриття приватних дитячих установ, що за усіма законами ринку давно повинні були б задовольнити існуючий попит. Проте, на сьогоднішній день відсоток приватних дитячих садків приблизно складає 5% від загальної кількості дитячих садків. До цього призводить те, що відкриття приватного дитячого садочку в нашій країні є дуже складною задачею. Ті, хто намагається відкрити приватний дитячий садок, зустрічаються із низкою проблем в законодавстві і бюрократією місцевої влади. Існує безліч вимог до приміщень, обладнання, персоналу та постачальників, які у державних садочках, переважно, ніхто давно не виконує. Тому на сьогодні ми маємо приклади функціонування «нелегальних» дитячих садків та приватних нянь. Та навіть такий приватний дитячий садок для багатьох сімей є занадто дорогим задоволенням.

На думку автора цього дослідження, в цьому секторі необхідна державна підтримка із спрощення процедур відкриття дитячих закладів з одночасним

підвищенням рівня життя українців. Робота з дітьми – це дуже відповідальна праця, яка повинна знаходитися під захистом закону держави.

В законодавстві України функціонування приватних дитячих садків закріплено законом. В статті 15 законі України “Про дошкільну освіту” визначено, що дошкільні навчальні заклади можуть бути державної, комунальної та приватної форм власності. Статус приватного має дошкільний навчальний заклад, заснований на приватній формі власності [2].

Висновки. Отже, вирішення нестачі дитячих садків в Україні можливе шляхом відкриття приватних дитячих садочків. Це дасть змогу зменшити черги в дитячі садки та створить відповідно нові робочі місця. Для вирішення гострої соціальної проблеми із дитячими дошкільними закладами, в інтересах держави забезпечити пільгові умови для бізнесу, який ініціює розвиток відповідного приватного сектору, і таким чином, усуне цей дисбаланс. Державних коштів для цього потрібно мінімально, на відміну від будівництва державних дитячих закладів.

Щодо сплати коштів за дитячий садок, то необхідно корелювати їх із доходом батьків. Різницю коштів держава може компенсувати з бюджету. Для цього потрібно створити відповідну законодавчу базу щодо кореляції сплати коштів за дитячий садок.

Список літератури:

1.Ткачук А. Е., Замаєнко М. І. Проблеми дошкільних закладів м. Запоріжжя. // Тиждень науки. 1.Запоріжжя, 15-19 квітня 2013 р./ Редкол. : Ю. М. Внуков (відпов. ред.) та ін. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 410 с.

2. Про дошкільну освіту: Закон України від 11.07.2001 № 2628-III редакція від 01.01.2016 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіц. Сайт. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2628-14>

3. Підходи до вирішення проблем дитячих садків у країні [Електронний ресурс] / Студентський портал. – 2014. – Режим доступу: <http://uastudent.com/pidhody-do-vyrishennja-problem-dytjachyh-sadkiv-u-kraini/>

4. <http://kyiv.samopromich.ua/maryana-tomin-dityachi-sadochki/>

5. Ситуація дитячими садками залишається критичною [Електронний ресурс] / Укрінформ. – 2015. – Режим доступу: http://www.ukrinform.ua/rubric-other_news/1876268-situatsiya_z_dityachimi_sadkami_zalishae_tsya_kritichnoyu_uryadoviy_kontakt_niy_tsen_tr_2086914.html